RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2004/09 Rbs

i n d e k l a c h t nr. 2003.3964 (117.03)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft met ingang van 1 december 2000 via een tussenpersoon bij een levensverzekeringmaatschappij een verzekering (koopsompolis) gesloten. De polis voorziet in een uitkering aan klager als hij op 1 februari 2015 nog in leven is. Bij vooroverlijden van klager vindt geen uitkering plaats. De koopsom bedraagt ƒ 75.000,- en wordt in een aandelenfonds belegd.

Klager heeft omtrent deze koopsompolis een geschil gekregen met de levensverzekeraar en de tussenpersoon. Klager heeft verzekeraar, bij wie hij een rechtsbijstandverzekering heeft gesloten, verzocht hem bij de staan in dit geschil. In een brief van 4 november 2002 aan verzekeraar heeft klager de punten opgesomd ter zake waarvan hij kritiek heeft op de levensverzekeraar en de tussenpersoon (met name: het niet verzekeren van een uitkering bij overlijden, de aan klager verschafte informatie, het gekozen (aandelen)fonds en het risicoprofiel van de ten behoeve van klager gedane beleggingen). Verzekeraar heeft geweigerd aan klager rechtsbijstand te verlenen met een beroep op artikel 13 van de op de rechtsbijstandverzekering van toepassing zijnde bijzondere verzekeringsvoorwaarden.

Dit artikel 13 bepaalt: ‘De verzekering biedt geen dekking voor gebeurtenissen die verband houden met (…) een geschil over vermogensbeheer, daaronder begrepen geschillen over beleggingen, zoals aandelen. U wilt bijvoorbeeld uw beleggingsadviseur aanspreken omdat hij u verkeerd heeft geadviseerd over opties’.

De klacht

Artikel 13 van de verzekeringsvoorwaarden is in het onderhavige geval niet van toepassing. Aan klager is iets anders geleverd (een Lijfrenteplan zonder uitkering bij overlijden) dan is geoffreerd (een Lijfrenteplan met uitkering bij overlijden). Daarom heeft

hij een beroep gedaan op zijn rechtsbijstandverzekering. De kwestie heeft niets te maken met vermogensbeheer of geschillen over beleggingen. Het gaat hier niet om het aanspreken van een beleggingsadviseur over een verkeerd advies. De aanschaf van de koopsompolis heeft op zich niet met beleggingen te maken. Dat zou anders zijn als klager een beroep op verzekeraar zou doen omdat aandelen zijn gekocht in plaats van obligaties. Dan zou artikel 13 dekking in de weg staan. Blijkbaar is dit verzekeraar niet duidelijk. In geval van twijfel, waarvan hier minstens sprake is, moet verzekeraar dekking geven.

Het standpunt van verzekeraar

Het gaat hier om een geschil over de aankoop door klager van een lijfrentemaat-werkplan door storting van een bedrag van ƒ 75.000.-. Dit is een gebeurtenis die verband houdt met vermogensbeheer. Ook indien een ander product aan klager is verkocht dan in zijn optiek is afgesproken, is en blijft dit een gebeurtenis die verband houdt met vermogensbeheer, die ingevolge artikel 13 van de bijzondere verzekeringsvoorwaarden van dekking op klagers rechtsbijstandverzekering is uitgesloten.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Artikel 13 van de bijzondere verzekeringsvoorwaarden staat aan dekking niet in de weg. In de briefwisseling heeft klager het inderdaad ook erover gehad dat een ander fonds is aangekocht dan was afgesproken. Klager doet echter een beroep op zijn verzekering omdat hij een andere polis (zonder uitkering bij overlijden) heeft gekregen dan hem is geoffreerd (met een uitkering bij overlijden). Dit heeft op zich niets met vermogensbeheer te maken. Artikel 13 geeft een voorbeeld dat hier niet van toepassing is. Verzekeraar begrijpt klager blijkbaar niet.

Het oordeel van de Raad

1. In het onderhavige geval gaat het om een koopsompolis, waarvoor klager een koopsom van ƒ 75.000,- heeft betaald en die voorziet in een uitkering aan klager als hij op 1 februari 2015 nog in leven is. Bij vooroverlijden van klager vindt geen uitkering plaats. De koopsom wordt in een aandelenfonds belegd.
2. In een brief van 4 november 2002 aan verzekeraar heeft klager de kritiek omschreven die hij heeft op een verzekeraar en op een tussenpersoon vanwege een hem tegen een koopsom van ƒ 75.000,- geleverde koopsompolis. Deze kritiek houdt in het bijzonder in dat aan klager iets anders is geleverd dan hem werd aangeboden - een lijfrenteplan zonder uitkering bij eerder overlijden terwijl hem ook een overlijdensuitkering was geoffreerd - terwijl klager voorts kritiek heeft op de hem hierover verschafte voorlichting, het gekozen aandelenfonds en het risicoprofiel van klager in verband met de beleggingen. Gelet op de aard van deze kritiek is verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat het hier gaat om een gebeurtenis die verband houdt met een geschil over vermogensbeheer. Derhalve kan niet worden gezegd dat verzekeraar, door te dezen met een beroep op artikel 13 van de desbetreffende polisvoorwaarden rechtsbijstand aan klager te weigeren, de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad.

2004/09 Rbs

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 16 februari 2004 door Mr. B. Sluijters, voorzitter, Mr. H.C. Bitter, Mr. D.H.M. Peeperkorn, Drs. D.F. Rijkels, arts, en Dr. B.C. de Vries, arts, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. B. Sluijters)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)